

A tartalomból:

A látás Istene	2
A hitoktatásról	3
Presbiteri bemutatkozás	4
Dr. Luther Márton önmagáról	4
„Csurgói szeglet”	5
A költségvetés és zár- számadás új rendje	6
Luther konferencia	8
Kazuális alkalmak	9

„Én, én okoztam minden
szenvedésem.
Bűneim vittek keresztfára
téged.
Mindazt, mit, Jézus, eltűrtél
helyettem, Én érdemeltem.”
(EÉ. 198,3)

Áldott húsvéti ünnepeket
kívánunk minden kedves
Testvérünknek!

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2015. I. szám

Az Atya, Fiú, Szentlélek nevében! Ámen.

Takarítsátok ki a régi kovászt, hogy új tész-
tává legyetek, hiszen ti kovásztalanok
vagytok, mert a mi húsvéti báránynk, a
Krisztus már feláldoztatott. 1. Kor 5:7

Hiszen ... mert változás a Húsvét erejével

Ez a két kötőszó izgat.

Már nem, vagy alig értjük a kovász és a
tészta képét, de a régi és az új nemcsak is-
merős, hanem olyan, amire vágyunk. Hogy
régiből új legyen. A megkopottból ragyogó,
a színtelenből élénk, az elszennyeződöttből
tisztta. De hogyan?

Három lépésről ír Pál apostol. Három egy-
másra épülő lépésről.

Mert ...

Mert a mi húsvéti báránynk, a Krisztus
már feláldoztatott. Ez az első lépcsőfok.

Ez nem saját lépésünk. Ez Krisztus lépése.
Ez Húsvét csodája. A Bárány, Jézus, már
megszabadított. Szabaddá tette előttünk az
utat. Egykor Izráel népének ez azt jelenthet-
te, hogy elindulhattak Egyiptomból. Nem
függtek többé a fáraótól. Krisztus áldozata
számunkra azt jelenti, hogy szabadok va-
gyunk az ördög hatalmától. Hogy szabadok
vagyunk arra, hogy Isten iránti bizalomban
éljünk. Ez az első lépcsőfok. Amely nélkül
nem lehet tovább lépni. Amely nélkül saját
törekvéseink csak felesleges erőlködések.
Krisztus értünk feláldoztatott. Halálával
megtörte a halál erejét, feltámadásával nyil-
vánvalóvá tette, megteremtette az újat, a
tisztát, a ragyogót, az élénket.

Hiszen...

Hiszen ti kovásztalanok vagytok. Röviden
így fordíthatjuk: ti már megújultatok. Ez a

második lépcsőfok. Az első nélkül olyan
ez, mint az álmodás. Felébredsz, és meglá-
tod a szomorú valóságot. De Krisztus halála
és feltámadása, amelyben a keresztség ré-
szesített minket, valóság. Nem álmodunk az
újról – azt Jézus megteremtette. Nem álmo-
dunk az újról, hanem eszmélünk: az egyház
közössége, a hívők egysége ebben az új
teremtésben él. Megújulnak kapcsolatai.
Házasságok frissülnek meg. Gyermekek
szüleik felé fordulnak. Régi barátok megbé-
kélnek újra. Bálványok, szenvedélyek rab-
jain a feltámadott Krisztus csodás munkát
végez: új életet teremt bennük. Reményte-
lenségben élők előtt újra kitarul a jövő.
Akkor eddig csak magukra gondoltak, felvál-
lalják felelősségüket. Mert rádöbbennek,
hogy Krisztus feltámadása bennük is új
életet teremt.

Ez a második lépcsőfok, az eszmélés, hogy
ami Húsvétkor történt, az értem történt,
annak én magam is szereplője vagy leg-
alábbis részese vagyok.

Takarítsátok...

Takarítsátok ki a régi kovászt! Ez a harma-
dik lépcsőfok. Krisztus értünk hordozott
áldozatából, a bennünk megteremtett hitből
fakadó harmadik lépés. Ez a mi lépésünk.
Kitakarítani a kovászt. Eltávolítani, ami
megerjeszti kapcsolatainkat, és élvezhetet-
lenné teszi azt, amit Isten örömeinkre adott.
Ez a harmadik lépcsőfok, a mi lépésünk.
Amikor az ajándékba kapott új életet látha-
tóvá tesszük. Nem könnyű lépés ez. Bátor-
ságot, hűséget, kitartást igényel. Önmagunk
legyőzését. Erre segítsen bennünket a mi
Urunk, Szentlelke által!

Ez a mi lépésünk, és mégsem megy saját
erőből. A feltámadott Krisztushoz fordu-
lunk, „mert Isten az, aki munkálja bennetek
mind a szándékot, mind a cselekvést az ő
tetszésének megfelelően.” (Fil 2:13)

Te vagy a Látás Istene!

1. Móz 16:4-14.

Kyrie

Az istentisztelet bevezető szakaszában Krisztus értünk végzett művére emlékezünk. Három rövid mondatban idézzük fel, mit tett megváltásunkra az Úr. S ahogy az első tanítvány, Péter, a csodálatos halfogás után, mi is leborulunk Jézus elé: Uram, irgalmazz, Krisztus, kegyelmezz, Uram, irgalmazz!

A böjti idő 4. vasárnapján így hangzik ez az imádság:

Úr Jézus Krisztus, aki kereszted által örömet hoztál a világra, Uram, irgalmazz! Úr Jézus Krisztus, aki betöltöd az Istent keresők vágyát, Krisztus, kegyelmezz! Úr Jézus Krisztus, aki örök életet ajándékozol a halál rabjainak, Uram, irgalmazz!

Ebben az évben másként hívja elő belőlünk a Szentlélek a Krisztus irgalmára hivatkozó és az azt kérő imádságot. Ebben az évben böjtünket nem a szokások, hanem a valódi szükség formálja imádságá: Úr Krisztus, aki látod Szíriában és Líbiában legyilkolt testvéreinket, Uram irgalmazz! Úr Jézus Krisztus, aki látod az Ukrajnában egymással harcoló keresztyéneket, Krisztus kegyelmezz! Úr Jézus Krisztus, aki látod, hogy megfáradt hitünk miatt milyen válságba jut egyházad Európában, Uram, irgalmazz!

Akiket hitükért üldöznek.

A hivatalos média csak szórványosan, az internetes levelezőoldalak azonban részletesen tájékoztatnak arról, hogy a szélsőséges és törvényen kívüli Iszlám Állam nevű terror-szervezet Szíriában, Irakban és Líbiában keresztyéneket kínzott és gyilkolt meg. Ez a fenyegetettség folyamatosan rettegésben tartja a keresztyén gyülekezeteket. A zöld Liturgikus Könyvünk könyörgését (206. oldal) rájuk is gondolva mondhatjuk: „Minden elnyomástól és üldözéstől óvj meg, hallgass meg, Úristen! A tévelygőket és félrevezetetteket magadhoz térítsd meg, hallgass meg, Úristen! Engedd a sátánt legyőzniük, hallgass meg, Úristen! ... Ellenségeinknek és üldözőinknek bocsáss meg, hallgass meg, Úristen! Káromlóidat térítsd magadhoz, hallgass meg, Úristen!”

Akik egymással szemben állnak

Az ukrajnai válság is megrendítő. Hiszen az ott egymással szemben állók közül sokan testvérek a hitben. Keresztyének, s egyazon keresztyén felekezet tagjai. Imádkozunk értük is a böjt idején, hogy Krisztus teremtsen köztük egyetértést! „A népeknek békességet és egyetértést adj, hallgass meg, Úristen! Elöljáróinkat vezesd és óvd, hallgass meg, Úristen! Lakóhelyünket áldd és védelmezd, hallgass meg, Úristen!”

Akik hitükben megfáradtak

Napról napra szembesülünk megfáradt hitünk jeleivel.

A széttöredező családok, a jobb élet reményében otthonukat elhagyók sokasága, a szexuális és vallási devianciák mind beteg hitünket tükrözik. Tudjuk, hogy hitet egyedül a Szentlélek adhat. Ezért könyörgünk: „Szent egyházadat kormányozd és igazgasd, hallgass meg, Úristen! Egyházad

minden püspökét, lelkészét és szolgálóját igédben és a keresztyén életben őrizd meg, hallgass meg, Úristen! ... Aratásodba hűséges munkatársakat küldj, hallgass meg, Úristen! Az igehirdetéshez adj nekik erőt és Szentlelket, hallgass meg, Úristen! A szomorkodókat és a csüggedőket segítsd és vigasztald, hallgass meg, Úristen!”

Hasonló a helyzetünk az ószövetségi Hágáréhoz. Bolyongunk a pusztában, és bár van mit tennünk, vannak a megoldás felé mutató feladataink, de minden tettünk kevésnek és erőtlennek tűnik. Hálát adunk Istennek, hogy ebben a kilátástalanságban meglátott bennünket és ránk talált az Úr. Nyissa fel a mi szemünket is arra, hogy meglássuk Őt, aki visszaadja reménységünket!

Alázatos, könyörgő zsoltár

*Jóságos Isten, áldottszívű kertész,
ki minden reggel átsétálsz a kerten,
akit csodálunk gyökereket verten
figyelj: egy dudva zsoltárt énekel!*

*Jóságos Isten, áldottszívű kertész –
Szirmaim nem szép, pompás csillagok;
csak egy tövises, csúf növény vagyok,
lekonyult, béna, haszontalan.*

*Dudvának hinak. Mindenek gyűlölnék:
megtűz a nap és kinoz a hideg,
mert nincs gyümölcsöm soha senkinek,
s én – mégis élni, élni akarok!*

*Mert, látod, mégis szép a madárénak
és mégis szép a tavasz, illat, fű, rög,
s a kis méhecske énnekem is zümmög
és élni, élni, élni akarok!*

*Jóságos Isten, áldottszívű kertész!
Nekem nem árthat, aki örömet öl,
Csak Te ne bánts, ne tépj ki gyökerestől:
a kis dudvának legyen irgalom!*

*A fájón-édes élet napjai
legyenek mind-mind kiűritett kelyhek,
s Te légy, akinek zsoltárt énekeljek,
míg lassudan a kerten áthaladsz!*

*S a kis, szomorú, mihaszna dudvára
– kérlek Istenem: – olykor rátekintsél,
s az több lesz neki minden drága kincsnél
Ne tépj ki Uram! Élni akarok!*

Dsida Jenő

A második év után néhány szó a hit- és erkölcsstan oktatásról

Két évvel ezelőtt indult meg a kötelező erkölcsstan, illetve az ahelyett választható hit- és erkölcsstan oktatás az iskolákban. Az első évben a gyülekezeti házba gyűjtöttük össze az evangélikus hit- és erkölcsstant választó gyermekeket, és nekik szerdánként délután tartottunk közös órát. Ebben a 2014-15-ös tanévben pedig – az Országos Egyház jelentős támogatásával főállású hitoktató alkalmazva – az iskolákban szerveztük meg a hittanórákat. Így sem sikerült mindenütt órarendi keretben tanítani, néhány iskolában az órák után, úgynevezett csatlakozó órára szerveztük a hitoktatást. Emellett továbbra is választható volt a gyülekezeti teremben zajló hittanóra is.

Ez az Országos Egyház jelentős támogatásával valósulhatott csak meg. Minden főállású hitoktató több mint egymillió forintjába került az egyháznak az állami finanszírozás felett, mivel ezek az iskolai „csoporthoz” gyakran csak egy-két gyermekből álló tankörök.

Miért választjuk mégis ezt a formát? Azért, mert – a Szentírás szavaival élve – tartozunk az evangéliummal. Mert szeretnénk minél többeknek átadni, amit Jézus ránk bízott. Hisszük és valljuk, hogy Isten ismerete az egész nemzet javát szolgálja. Ezért szeretnénk bátorítani a szülőket arra, hogy gyermekeiket – most már az 1, 2, 3. illetve az 5, 6, 7. osztályosokat – írássák be a hit- és erkölcsstanra. Minden évben újra kell jelezni az iskolának, hogy gyermekük számára az erkölcsstant, vagy az evangélikus hit- és erkölcsstant választják. Tantervünk úgy épült fel, hogy azok is, akik később csatlakoznak be óráinkba, bele tudnak kapcsolódni az anyagba. Tehát aki eddig erkölcs-

tant tanult, az a következő évtől nehézség nélkül folytathatja tanulmányait hit- és erkölcsstan órákon.

Az iskolai oktatásban hetente 45 perc áll rendelkezésünkre.

Ez az idő éppen elég arra, hogy a tananyagot a korosztálynak megfelelő eszközökkel feldolgozhassuk. Azonban kevés arra, hogy a gyülekezet életével megismertessük a gyermekeket. Ezért szintén kérjük, hogy a vasárnapi istentiszteleteken is vegyenek részt gyermekeikkel együtt. Hiszen ezt ígérték a keresztségkor, amikor vállalták, hogy gyermeküket gyülekezetünk segítségével hitben nevelik! Kifejezetten a gyermekes családokra gondolva tartunk családi illetve ifjúsági istentiszteletet, kirándulásokat, hittanos táborot.

Az a reménységünk, hogy a következő évtől még inkább megerősödik az iskolai hit- és erkölcsstan oktatás. Ennek érdekében fel kell újítanunk a Távirida utcai gyülekezeti lakást. Mivel a kéményei és fűtési rendszere elavult, fürdőszobája és parkettája lelakott, ezért teljes felújításra szorul. Egyházmegyénk felújítási keretéből szeretnénk némi támogatást kapni, de még így is mintegy másfél millió forintba szükségünk van ahhoz, hogy hitoktatónkat rendezett körülmények közt tudjuk fogadni. Ezért különösen is kérjük gyülekezetünk tagjait, hogy akár az egyházközösség, akár az Egymásért Élni Alapítvány pénztárána keresztül segítsék elő a lakás felújítását.

Kérjük azt is, hogy a hitoktatást – a gyermekeket és szüleiket, a hitoktatókat és az iskolákat – hordozzák imádságban. Mert megújulást, élő hitet egyedül a Szentlélek ad.

A hitoktatásról

Nagyon sokszor szoktuk mondani, hogy a hittan mindig más, mint a többi tárgy. Mit is jelent ez? Elsősorban azt, hogy ezen az órán mindig kicsivel több szabadsága van a nebulónak.

A családok maguk választhatják meg, hogy hova íratják a gyereket, erkölcsstanra, vagy hit- és erkölcsstanra. Ezért vagyunk kevesebben. Ezért lehetnek ezek az órák bizalmasabb jellegűek, és ezért tudunk jobban odafigyelni rájuk. Különösen is igaz ez az elsős, másodikos gyermekek között.

A nagyobb csoport hiányát pótolja az, hogy itt ő, a gyermek kerül a középpontba szeretetben és odafigyeléssel. Megvan ennek az az előnye, hogy oldottabb a légkör. Sokszor elmondanak olyan dolgokat is, amit máskor, nagy csoportokban nem mondanának el a társak miatt.

Egy szokásos hittanóra kerete így mindig a gyerek szempontjából változhat. Bár van egy állandó kezdés, ami némi rendre nevelő szándékkal is történik, de aztán az óra tervezett menete is változhat.

Az ima után beszélgetések, élmények elmesélésével folytatódik az óra, és abból bontakozik ki végül a téma. Itt sosem családok, a gyerekek mindig elhalmoznak valamilyen történettel. Ahol többen vagyunk, ott nehezebb is elérni, hogy mindenkire oda tudjak figyelni, hiszen mindenki egyszerre akarja mondani az élményeket. Persze mindenkit meghallgatok, aztán ebből kiindulva folytatódik a tanítás. Mindig próbálkozunk azzal, hogy valahogy az adott témát, a bibliai történetet a saját élményekhez kapcsoljuk.

A gyerekek szívesen osztják meg velem azt, hogy mi volt a szünetben, hogy ki mit mondott. A legjobb barátok, a kisebb-nagyobb félreértések. A gyerekek nagyon szeretnek beszélni, és furcsa módon mindig sikerül az adott témához kapcsolódó mondatokat találni.

Aztán erre hivatkozva olvasom fel nekik a történetet a Bibliából. Kiderül, hogy minden osztályban vannak Zákeusok, akik kíváncsiak, és szeretnek felmászni mindenhova. Van, ahol egy csoporthoz tartozó osztálytárs szeret elbújni, és mindig más-hova, aztán, mint az elveszett bárányt meg kell találni.

A gyermek temperamentuma szerint, van ahol el is játszunk egy történetet. Nem akadály, hogy kevesen vagyunk, több szereplőt is meg tudunk formázni. Aztán közösen szűrjük le a tanulságokat.

A szókimondó gyerekek között sokat tanulok én is bizonyos történetekről más szempontból. Például megtudtam, hogy az angyalok meglátogatnak minket éjjel álmunkban, mint ahogy Máriát is meglátogatta Gábiel arkangyal. És csodálatos dolgokat is mondanak nekünk. És azt is, hogy Isten azért teremtette a felnőtteket, hogy tudjanak a gyerekekkel játszani. Meg azt is, hogy Noé bárkájába azért repült vissza a holló, mert az fekete, és fél, míg a galamb az fehér és bátor volt.

A gyerekeknek rendkívül gazdag világképük van, és ha odafigyelünk rájuk, mindig megajándékoznak minket valamivel. Ezért adok hálát Istennek minden óráért.

Sinkó Gábor hitoktató

„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Őröla a Szentírás és Hitvallásaink bizonyyságot tesznek”

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet egy a 2007. év 4. számában elindított sorozatnak a főcíme, mottója. A sorozat célja, hogy bemutassuk az egyházközség presbitériumának, vezetőségének egy-egy tagját, vagy az aktív munkatársak közül egy-egy személyt, hogy a gyülekezet jobban megismerje őket. A bemutatás nem fontossági sorrendben történik, célunk, hogy idővel minden tisztségviselő bemutatásra kerüljön.

Most következzen Takács László presbiter bemutatkozása:

Takács László vagyok 1967. április 24-én születtem Pápán. Kemeneshőgyészen töltöttem gyermekkoromat, az ottani evangélikus gyülekezetben keresztemelkedtem, konfirmáltam és 25 éve ott kötöttem házasságot. Szüleim is voltak presbiterek – amíg életkoruk és egészségi állapotuk engedte. Tőlük láttam először ennek az elhívásnak a felemelő oldalát és néha küzdelmes, nehéz pillanatait is. Szombathelyen jártam szakközép iskolába, majd Székesfehérváron végeztem műszerként. Itt ismerkedtem meg szeretett Feleségemmel, akivel hosszú jegyben járás után 1990-ben kötöttünk házasságot. Isten egy leány és egy fiúgyermekkel áldott meg ben-

nünket – akik koruknak megfelelően – bekapcsolódtak gyülekezetünk életébe és igyekeztünk mindent megtenni, hogy felnőve is aktív tagok maradjanak. Feleségem felnőttén keresztemelkedett és konfirmált Kemeneshőgyészen, de a székesfehérvári gyülekezetbe egy kicsit később a 90 es évek végén gyermekeink révén András hívására kezdtünk bekapcsolódni a közösség életébe. Meglepetésemre jelöléseket kaptam a 2012-es tisztségviselői választásokon és a testvérek megválasztottak presbiterré. Nem tudom, hogy méltó vagyok-e erre a tisztre, de ha az elhívást megkaptam, számomra természetes, hogy a lehető legjobb tudásommal, szorgalmammal és hitemmel igyekezzem szolgálni ezt a gyülekezetet. Presbitérségem óta belülről is látom azt a magasztos hitet, amely gyülekezetünk vezetését betölti, és mozgatja, valamint látom azokat a nehézségeket, problémákat, melyeket együtt kell megoldanunk, áthidalnunk. Jelenleg a Széphőnél dolgozom, fűtésszabályzásokkal, vezérlésekkel foglalkozom. Főképp a gyülekezet műszaki, építészeti feladataiban tudok igazán segítségére lenni presbitertársaimnak.

Erős vár a mi Istenünk!

Takács László presbiter

Virág Jenő: Dr. Luther Márton önmagáról Az egyetemen

Luther ifjúkorában Németország leghíresebb egyeteme Erfurtban volt. Idejött 1501. áprilisában. A fiatal Lutherre nagy hatást tett a soktornyú, gazdag és nagy forgalmú város. Minden egyetemi hallgatónak valamelyik diákokthoz kellett tartoznia. Luther a "György" diákokthozba iratkozott be. Az otthonok a legszigorúbb, szinte kolostori időbeosztással foglalkoztatták diákjaikat s kitöltötték minden percüket. A napot imádsággal kezdték s rendszeresen tartottak áhítatokat. Tesztületeileg jártak templomba és az egyetemi előadásokra. Sőt, kötelező volt a diákokthoz egyenruhájának a viselése is.

Az egyházi dogmatika az egyetemi munkára is rányomta bélyegét. A tanulmányok elején az akkori modern világképet kellett a hallgatóknak lelkileg feldolgozniuk. Az uralmon lévő skolasztikus theológia megkísérelte, hogy amennyire lehet, az isteni kinyilatkoztatás alapján ugyan, de az emberi ész segítségével fogja át a világ jelenségeit, hogy összeegyeztesse Isten kinyilatkoztatását az emberi ésszel, Krisztust a pogány Arisztotelésszel. Ennek az iránynak első nagy képviselője Aquinói Tamás (1225-1274) már nem volt a legfőbb tekintély Luther korában. Erfurtban az Occam (1280-1349)-féle irányzat uralkodott. A modern occámisták abban különböztek a többi skolasztikusoktól, hogy arra a kérdésre, vajon az emberi értelem eljuthat-e biztos megismerésre a hit érzékfeletti dolgaira vonatkozólag, a leghatározottabb tagadással feleltek. Viszont annál erőteljesebben hangsúlyozták, hogy a hit dolgaiban az egyházi dogma csálhatatlan megismerést tartalmaz. Ezért a dogma iránt mind valláserkölcsi, mind tudományos szempontból a legteljesebb engedelmség az egyedül helyes álláspont. Az a terület, amelyre vonatkozólag a természetes emberi értelem helyes ismeretekre juthat, a világ.

Az egyetemi tanulmányok alsó fokát a "trivium" (három út) alkotta. Főbb tárgyai: nyelvtan, bölcséleti szónoklattan és logika. Ennek célja a lét alapfogalmainak megismerése, logikus gondolkodás és a gondolatok irodalmi kifejezése volt. Ezután következett a "Quadrivium" (négy út) tanulmányozása. Főbb tárgyai: magasabb számtan, csillagászat, mértan és zene. Végig mind a hét tudományos "úton" a legtöbb időt Arisztotelész bölcséletének szentelték. Az alsó fokot Luther másfél év alatt végezte el s ezzel megszerezte a "baccalaureusi" tudományos fokozatot. A felsőbb tanulmányokat is a lehető legrövidebb idő alatt, 1505. januárjában fejezte be s ezzel elnyerte a "magisteri" tudományos fokozatot.

Ezek a bölcséleti tanulmányok minden tudományos pályára való készülés bevezetését alkották. Aki ezt elvégezte, szabadon választhatott a teológiai, jogi és orvosi tudományok között, hogy a legmagasabb ismeretek elsajátítása révén megszerezze nemesi oklevéllel szinte egyenlő értékű tudósi oklevélét. Luther 1505. tavaszán jogtudományt kezdett tanulni. Édesapja is, ő is ezt akarták, mert a jogtudomány doktorai a legbefolyásosabb állami és városi állásokat nyerhették el. A fiatal, egyetemi hallgató Luther vallási és lelki élete ezalatt olyan volt, mint társaié. Szorgalmasan járt a templomba és részt vett a diákokthoz kötelező vallási gyakorlatain. Egy életveszélyes sebesülés alkalmával Máriát hívta segítségül. Szentírást húszéves korában látott először, amikor egyik tanára bevitte az egyetem könyvtárába. Amint kinyitotta, Annának, Sámuel anyjának történetén akadt meg a szeme. Alighogy ezt elolvasta, csöngettek, órára kellett mennie.

„Csburgi szeglet”

Morzsák a Fehérvárcsburgi Evangélikus Leánygyülekezetben

Miért nem járnak az emberek templomba???

Mostanában ez a gondolat foglalkoztat, mikor a gyülekeztünkre gondolok.

Miért menjek vasárnap istentiszteletre?

HISZEN...

- nem értem az egészet
- jobb otthon egyedül imádkozni
- a gyerek még kicsi
- a fiatalnak fontosabb dolgai vannak
- akkor megyek, amikor kedvem tartja
- nézhetem televíziót, hallgathatom rádiót
- a templomba járok se mindig a legjobb emberek és... és... megannyi kifogás...

Mindezek ellenére miért menjek mégis templomba?

Erre próbálok választ keresni Godfried Danneels gondolatai segítségével.

Gyakran hallani: Nem sokat értek a prédikációból... unalmas..., nem érek rá..., vasárnap végre nincs sulis, kialszom magam... stb. Rengeteg kifogás, csak nehogy egy órát vasárnap az Úrnak szentelj.

Egyik oka annak, ha valaki nem szívesen megy istentiszteletre, az, hogy keveset ért belőle. Ki ezért a hibás? Az attól függ: lehet a szülő, aki nem gondoskodott vallásos nevelésről, lehetsz Te magad, aki inkább más informatika-, nyelv- meg egyéb órára csak hittanra nem érsz el.

A példa reális és nem egyedüli eset: „Tiszteletes Úr, nagy a bánatom, s nem tudom mit tegyek: mindkét lányom férjnél van már, de egyikük családja se jár templomba” – mondja könnyek és elcsuklások közt egy 60 év körüli nő. „Vitte-e, küldte-e hittanóra a gyereket korukban?, mentek-e közösen templomba?, adott-e példát nekik?” „Hát nem. Azt akartam, hogyha megnőnek, majd ők döntsék el”. **Eldöntötték.**

Jobban szeretek otthon, egyedül imádkozni

Igaz, hogy Jézus azt mondta: „Te, amikor imádkozol, menj be a szobádba, zárd be az ajtót és úgy imádkozzál titokban mennyei Atyához, aki a rejtekben is lát” (Mt 6,6). De legyél őszinte magadhoz: amikor ezzel a kifogással nem más vasárnap a templomba, akkor valójában ezt is teszed? Azaz, tényleg „bezárod az ajtót és a rejtekben imádkozol?”

Jézus azonban azt is mondta: „Ahol ketten vagy hárman összehajlanak az én nevében, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20). Ha közösen fordulunk Jézushoz, sokkal inkább jelen van.

Tapasztaltad-e egyáltalán a közös ima szépségét?

Tedd csak fel a kérdést: én mit teszek a többiekért, a közösségért? Ha üres a helyed a templomban, az a többieknek is árt. *Hidd el: nélkülözhetetlen vagy!*

Nem vagyok odavaló, bűnös vagyok...

Mi ér többet?: ha valaki azért megy el a templomba, mert épp nincs egyéb dolga, mert így nem kell otthon segíteni, mert így nem kell legalább egy óráig házastársát megtérnie, mert így nem kell beteg édesanyját gondoznia... Vagy az, ha valaki, belátván gyarlóságát, botlásait, igyekszik megmaradni az Isten szeretetében és, bűnei tudatának ellenére is, Jézusnál keres támaszt, vigaszt?

És ha televíziót vagy rádiót követem az istentiszteletet?

Templomba menni azt jelenti, hogy útra kelek, hogy otthagynom a megszokott környezetemet, elfoglaltságaimat. Vasárnap kilépek a hétköznapi örlőmalmából: Istennek szentelem a napot és testvéreimhez csatlakozom. A vasárnap a pihenés napja, de a pihenéstől, a kényelemtől még nem lesz vallásos élményem.

Azt mondod, hogy vasárnap nem tudsz egy órát erre szakítani? Nehezen hihető el, ha Istent valóban szereted. Gondolj csak valakire, akit nagyon szeretsz. Úgy-e, nem is kell hívjon, hanem Te magad indulsz hozzá, csakhogy találkozhass vele! Mert ha nem hajtsz valami belülről a vele való találkozásra, akkor hiába fogod sűrűn hangoztatni, hogy mennyire szereted őt. A telefonon hallhatod ugyan hangját, de az még nem találkozás. Előveheted fényképét, esetleg egy róla készült videót nézel meg: de ettől még nem lesz találkozás! Igaz-e, hogy ezek nem elégítik ki szeretetedet? A szeretet közelségre, találkozásra vágyik – ez pedig rádiót vagy tévét keresztül lehetetlen!

A gyerekek még túlságosan kicsik...

A gyereket ne küldjük: kézen fogva vigyük templomba! Kifejezetten számukra van sok hely. Segítsetek, kedves Szülők, hogy gyerekeitek éljenek ezzel a lehetőséggel, hogy megszeressék az istentiszteleteket és így igazi öröm legyen az számukra! Jézus hozzátok szól: „engedjétek hozzám jönni a gyerekeket!”

Az ifjúság túl elfoglalt ...

Tudom, kéznél az érved: „annyi a tanulnivaló, annyi a bajom, hogy nem érek rá!” Valóban nem tudnál egy órát szakítani rá? Bár igaz, az istentisztelet nem tud versenyre kelni a hétvégi bulikkal és diszkóval.

Azok, akik járnak, nem mindig a legjobb emberek

A keresztyének is bűnösök. Még ha meg is botlunk és csúnyán el is esünk életünk során, az a tény, hogy a bűnösök asztalához igyekszünk közeledni, azt tanúsítja, hogy őszintén igyekszünk megtérni. Rendületlenül és csalatkozhatatlanul bízunk abban, hogy Isten nagyobb szívünkénél, amely vádol minket.

A templom az a hely, ahol mi, felmentést kérő bűnösök összejövünk. Tudatában vagyunk gyengeségünknek és gyarlóságunknak. Ezért együtt érzünk a botladozókkal, eltévedtekkel. A keresztyén tehát lényegileg különbözik a többi embertől. Hogy jobb-e? Csak Isten olvas a szívekben. Mindenki élete ugyanis el van rejtve Krisztusban. Majd csak akkor világlik ki, hogy jobbak vagyunk-e vagy sem, amikor az Úr eljön. Addig azonban senki nem hivatkozhat azzal, hogy jobb vagy kiválóbb, mint a másik!

Mi lenne, ha mernéd vállalni azt, aki vagy? Mi lenne, ha ellenállnál a társadalom romlottságának? Mi lenne, ha bátor keresztyénként tanúságot mernél tenni? Mi lenne, ha felelősségteljesen gyakorolnád hitedet, vasárnap és ünnepnap templomba járnál?

Egyszerű, hisz Jézus válaszol: „Ilyeneké a mennyek országa!”

Godfried Danneels gondolatait gyülekezetünkkel megosztotta:

Szabó Orsolya

Tájékoztatás a költségvetés készítés és a zárszámadás új rendjéről

(a presbitériumi tájékoztató rövidített, a gyülekezet számára szerkesztett változata)

Meghiúsulnak a tervek, ha nincs tanácskozás, de megvalósulnak, ha van sok tanácsadó.

/Példabeszédek könyve 15,22/

Kedves Testvérek!

Az elmúlt év decemberének közepe táján (még nem hivatalosan) jött egy tájékoztató anyag Szarka esperes úrtól, mely izgalomba hozta egyházközségünk elnökségét, pénztárosát és nem utolsósorban a számvevőszék tagjait.

Épp hogy felocsúdtunk az ó év búcsúztatásából, az újévi várakozás közepette hivatalosan is megérkezett a hír és vele együtt a tervezet, a költségvetés készítés és zárszámadás bevezetendő új rendjéről.

A közvetlen érintettek (egyházközségünk elnöksége, pénztárosa, számvevőszékének tagjai, könyvelője, leánygyülekezetének képviselője) első megbeszélésén (2015. január 7-én) egy sor, kérdés fogalmazódott meg a résztvevőkben, mely továbbításra került az országos egyház felé. A választ néhány napon belül megérkezett.

Több írásos tájékoztató anyagot is kaptunk, valamint 6 fős létszámmal vettünk részt folyó év január 31-én, az Evangélikus Hittudományi Egyetemen több mint 150 fő részvételével megrendezett egész napos tájékoztatón, ismerkedve az új rend követelményeivel és lehetséges megoldási módjaival. (elnökség tagjai, pénztáros, számvevőszék tagjai).

Február 6-án egyházközségünk otthont adott (mintegy 30 fő résztvevővel megrendezett) egyházmegyei tájékoztató, felkészítő beszélgetésnek, melyet Királyné Reisinger Márta egyházmegyei számvevőszéki elnök, az országos számvevőszék tagja vezetett. Nem csak a házigazdai illendőségből vettünk részt ezen a rendezvényen, hanem őszinte érdeklődéssel kapcsolódunk be az eszmecserébe, mely által ismeretben gazdagodtunk és talán mi is gazdagítottuk a többi részt vevő ismeretét.

Több megbeszélésen és egy a leánygyülekezetünk presbitériumával közös presbitériumi ülésen vagyunk már túl, melyeken a feladatok meghatározása után elkezdjük a konkrét munkát.

Miért is van szükség ezekre a változtatásokra?

Egyházunkon belül, ahány jogi személyiséggel rendelkező önállóan gazdálkodó szervezet működött, szinte annyiféle képen tervezték és tartották nyilván javaikat. Az egyházi intézmények jó ideje már az állami jogszabályoknak is megfelelő rendben végezték az ilyen irányú tevékenységüket, de az egyházi szervezetek, különösen az egyházközségek tekintetében nagy kaosz uralkodott.

Az állami jogszabályok változtak (szigorodtak), követelményeik az egyházakkal szemben is pontosabban megfogalmazottak lettek. Az eddigi zárszámadásokból nagyon nehéz

volt előállítani a különböző állami pályázatokhoz szükséges adatokat.

Idézek az országos iroda munkatársától, Bárdossy Tamás testvérünkötől, az általa kiküldött anyaggal kapcsolatos levélből:

„A pénzügyi dokumentumok elkészítése ebben az évben hosszabb időt és több odafigyelést kíván az egyházközség vezetőitől. Ugyanakkor ezt megcselekedve pontos és az állami jogszabályoknak is megfelelő képet kapunk az egyházközség vagyoni és pénzügyi helyzetéről. Ennek a célnak az eléréséhez kérjük minden egyházközség együttműködését és ajánljuk fel a segítséget hozzá.”

Nagyon komoly átfogó változásról van szó, mely érinti nem csak az egyházközségek, de az egész Magyar Evangélikus Egyház költségvetési, nyilvántartási, zárszámadási rendjét. Itt kihangsúlyozom a „rend” szót.

Mekkora ez a változás? Nagyon nagy! Érzékeltetésül egy kis statisztika:

- A régi költségvetés és zárszámadás nyomtatvány (pótköltségvetés nélkül) tartalmazott 545 rubrikát.
- Az új forma nyomtatványai (pótköltségvetés nélkül) 3024 rubrikát tartalmaznak.

Ez csak a mennyiség! Az igazán nagy változás a minőségben rejlik!

Melyek a leglényegesebb változások?

1. Beszámoló készítésre kötelezett minden adószámmal rendelkező egyházi jogi személy.

Akkor is, ha egyházi szempontból nem önálló (pl. leány, vagy társegyház). Saját elhatározásból részbeszámolót, rész költségvetést készíthet külön az anya, a jogi személyiséggel nem rendelkező leányegyház, társegyház. Ebben az esetben kifelé a jogi személy alá rendezetten egy összesített beszámolóknak kell megjeleníteni, mely összesítést a „Mókus” elektronikus jelentő rendszer készíti el. Amennyiben a jogi személyiséggel nem rendelkező leány egyházközség nem akar önálló költségvetést és beszámolót készíteni akkor az anya egyházközség költségvetésében és a beszámolójában szerepelnek az ő adatai, az anya gyülekezettől nem elkülönülten.

2. Az egyházi jogi személy,

- **egyszeres könyvvitel** alátámasztott egyszerűsített beszámolót, vagy
- **kettős könyvvitel** alátámasztott egyszerűsített éves beszámolót

köteles készíteni. (Ötven millió forint éves árbevétel alatt választhat, felette kötelező a kettős könyvvitel.)

3. Az egyházi jogi személy a vagyonát köteles mennyiségben és értékben nyilvántartani, és köteles a jogszabályi előírásoknak megfelelően értékelni és értékcsökkenést elszámolni.

Aki ezt idáig nem tette annak fel kell értékelni az ingatlanjait, a 100.000,-Ft feletti tárgyi eszközeit, immateriális javait és 2015. évtől meg kell kezdeni az értéksökkenés elszámolását.

4. A költségek egy jelentős részét (közüzemi költségek, fenntartási, karbantartási anyagok költsége, karbantartási költségek, bérleti díjak, lízingsdíjak) **meg kell osztani a lelkeszlakás, egyéb lakás, más gyülekezeti helység között.**

5. El kell készíteni az új rendnek megfelelő szabályzatokat:

- Számviteli politika,
- Értékelési szabályzat,
- Leltározási és selejtezési szabályzat,
- Pénzkezelési szabályzat.

Természetesen még nagyon sok változás van, csak a leglegyenesebb, legtöbb feladatot adók kerültek kiemelésre.

Az átmeneti helyzet kezelése

A 2014. év zárszámadását még a régi formában kell elkészíteni és a presbitériummal elfogadtatni. A 2015. évi költségvetést (és majd az év eltelte után a zárszámadást is) az új rend szerint kell elkészíteni. Sajnos nem lehet megúszni a 2014. év zárszámadásának az új rend szerinti elkészítését (azaz a régi szerinti adatok szükséges, részletes megbontását és az új rendbe történő beillesztését), mert ezek lesznek a 2015. év költségvetésének nyitó tételei.

A felsőbb egyházi szervezet felé (egyházmegye) nem lehet részletekben teljesíteni az ilyenkor szokásos felterjesztéseket, tehát nem lehet a régi módon elkészített zárszámadást elfogadni és az egyházmegye elé terjeszteni, hanem csak az új módon elkészített költségvetéssel együtt.

Emiatt a zárszámadás és a költségvetés elkészítési határideje az idei évben 2015. március 31. Természetesen az egyházközségünk éves közgyűlésének időpontja is ennek megfelelően alakul.

A presbitériumi döntést igénylő feladatok

- Az egyházközség leltározott vagyonának felértékelése (anya és leány is).
- Elvi döntés az egyes költségek megosztásának módjáról.
- Döntés a leánygyülekezet önálló vagy nem önálló költségvetési-, zárszámadási rendjéről.

Befejezésül még hozzáteszem az új költségvetési-, zárszámadási renddel kapcsolatban leírtak tájékoztatók, nem vitanyagok. Nem választási lehetőség, kötelezettség.

Ezen (minden részletezést mellőző) leírásból is érzékelhető az a hatalmas munka melyet már elkezdtünk, de a nagyobb része még előttünk áll.

Egyházközségünk elnöksége, tisztségviselői és presbitériuma nevében is kérem gyülekezetünk tagjainak megértő támogatását és a jó Isten segítségét.

Erős vár a mi Istenünk!

Prépost Tibor
a számvevőszék elnöke

„A jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Kor.9.7)

Kedves Testvérek !

Abban a reményben írom e sorokat, hogy gondolataimat ez úton szinte mindenkihez sikerül eljuttatnom. Hálámat és köszönetemet szeretném kifejezni elsősorban Istennek, hogy ebben a gyülekezetben lelhettem otthonra, és itt presbiterként dolgozhatom együtt egy számomra - és reményeim szerint sokan így érzik - örömforrást jelentő területen azokkal a Testvérekkel, akik érezhetően szívvel - lélekkel, szeretettel, hívás nélkül is teszik a dolgukat, ha vendégfogadásról vagy szeretetvendégségről van szó. A közös munka szeretetteljes légköre, az egymásra figyelés, a megértés és elfogadás kölcsönössége a Testvérek között számomra az Úr ajándéka. Minden eddigi alkalom maga volt a csoda: ahogy a felajánlások történtek és ahogy az együttlét alatt jó hangulatban mindenki suhintott a varázspálcájával, és a végeredmény kívülről való véleménye szerint is elismerésre méltóan sikerült - valóban varázslatos volt. Különösen örömmel tölt el mindenkor az ifjúság bámulatos, jókedvű segítése. Mindezt ezúton szeretnék személy szerint mindenkinek hálás köszönetet mondani és azokét is tolmácsolni, akik ezt rajtam keresztül üzenték a különböző alkalmakon.

Mescha Wilfriedné, Judit

Meddő napok

Hónapok óta hallgatok már.
Most nagy jószággal
hagyom, hogy eltemessenek.
A kriptajátót bevágták utánam,
nagyot döndült, a fenyőkről lezuhogott
a hó, fent megrázkódtak a csillagok.
A holtak bomlanak, oszlanak.
Vérükből béke lesz, húsuiból csend,
csontjaikból hamu és céltalanság.
Odakünt az éjszakában
szerelmesek járnak a dombos temetőt
s én huncut kacagással gondolom el:
Hogy megrémülnének, milyen
fogvacogó rémülettel, ha kikiáltanék
az ablakon:
– Hiszen élek ! Élek ! Élek !
De csöndesen maradok s a percekét számlálom.
Már nem lehet messze a feltámadás.

Dsida Jenő

„Teológia nem csak teológusoknak”

A címben szereplő biztatással hívozták a résztvevőket a 2015. február 6-8. között, a Révfülöpon lévő Evangélikus Oktatási Központban megtartott Luther konferenciára. Ez konferencia, a megjelenteket köszöntő Isó Dorottya lelkész-nő elmondása szerint, a nyolcadik alkalommal került megrendezésre.

Már az előzetesen megküldött programban megadott előadói névsor alapján lehetett látni a garanciát, hogy magas színvonalú, mindannyiunk épülését szolgáló előadásokra számíthatunk. Szükségét érzem annak, hogy a nevüket ebben az írásban is felsoroljam. Dr. Reuss András professzor emeritus, Dr. Fabiny Tibor professzor, Dr. Ittész Gábor egyetemi docens, Tölle Balázs a Soproni Líceum igazgatója, Véghelyi Antal lelkész, Dr. Hafenschner Károly a zsinat lelkézi elnöke.

A színvonalas előadások mellett Tóth Károly István és Klimentné Ferenczy Andrea lelkészek áhítata, valamint Ittész János ny. püspök úrvacsorás záró istentiszteleti szolgálata biztosította a jelenlévők lelki feltöltődését.

Révfülöpre hárman utaztunk, Fehér Károly nyugalmazott esperes úr, Lenke néni a felesége és én magam. Ott derült ki a bemutatkozás során, hogy öten vagyunk Székesfehérvárról. Székesfehérvártól majdnem 100 km távolságra elutazva, örömmel ismerkedtünk össze, az istentiszteleteinket rendszeresen látogató testvéreinkkel, Rónai Zoltánnal és feleségével.

Lehetetlen lenne egy cikkben részletesen visszaadni a konferencián elhangzottakat, ebben a teológiai ismereteim hiányosságai is korlátot szabnak. Azt jó szívvel és meggyőződéssel állíthatom, hogy az ilyen alkalmak éppen a hiányos ismereteket igyekeznek pótolni. Most a hallottakat sorra véve röviden összefoglalom, hogy melyik előadásból én mit tanultam, mi az ami megérintett, mit hoztam haza a Luther konferenciáról?

Dr. Reuss András előadásának címe **„Testét, vérét adja ő nekünk”** Az úrvacsora értelmezésének néhány kérdéséről. Számomra a szubjektivitást sem nélkülöző véleményem szerint ez az előadás adta nekem a legtöbbet. Érzem ezt azért is, mert a más keresztény felekezetekkel ebben a kérdésben nincs teljes egyetértés közöttünk.

Az úrvacsora vitában Luther kemény szavakkal, időnként durván fogalmazott, de az ellenfelek is durvák voltak. Philipp Melancthon nem vett részt ezekben a vitákban. Luther halála után igyekezett tompítani Luther nézeteit. Inkább a hasonlóságokat kereste, nem a különbségeket. A vitát ma is folytatni kell, mert nem szabad a gyülekezeteket bizonytalanságban hagyni. Döntő jelentősége a **szerzési ígének** van. Ez az ige teszi az egyszerű étkezést szentséggé: Jézus Krisztus testévé és vérévé. Hogy ez hogy történhet, arra nincs és nem is lehet emberi magyarázat, Jézus szavai azonban egyértelműek: *„Ez az én testem... Ez a pohár az újszövetség az én véremben...”* Fontos az **„Ez”** szó. Feltétlenül mondani kell az úrvacsora osztásakor minden személynél. Luther maga is így írja a Nagykáteban: *„Hangsúlyozom: az ige különbözteti meg ezt a szentséget, és teszi azt, hogy az nem egyszerűen kenyér és bor, hanem Krisztus teste és vére,*

valóságban és neve szerint... Az ígének kell az elemet szentséggé tennie, máskülönben csak elem marad.”

Dr. Ittész Gábor előadásának témája, Luther egy magyarul még meg nem jelent igehirdetése **„Felkészülés a halálra és a késő középkori (ars moriendi) meghalás művészete kapcsolata**.

(Német cím: Sermon von der Bereitung zum Sterben)

A Sermon szó tematikus prédikációt jelent.

Korabeli képekkel, metszetekkel illusztrált előadás a halálra való felkészülés adta feladatokról szólt, úgy a haldokló, mint a hozzátartozók szempontjából. A képeknek különös jelentősége volt abban a korban, amikor az emberek jelentős része nem tudott olvasni. A halál óráján nem azzal kell foglalkozni amit a halott majd hátrahagy, hanem ahova megy. Szemléletes a „szoros kapu” (pl. szülőszatona) hasonlat. *A hit a legfontosabb*. Még a szentségek vétele sem olyan fontos.

Tölle Balázs **„Lapozgatók az asztali beszélgetésekben”** előadása szemelvényeket villantott fel a nemrég megjelent Luther kötetből. A felolvasott részletek néha naturalista nyelvezetre, ironikus véleményre adott példákat. Egy kiragadott gondolat: Isten haragja akkor a legnagyobb, amikor hallgat. Isten hallgatása nem az, hogy nem veszem elő a Bibliát, hanem ha nem értem az ígét.

Véghelyi Antal **„Láthatóan kegyelemből”** címet adta előadásának. A Heidenbergi disputáció pontjai alapján, sok-sok igehellyel megtűzdelve építette fel mondanivalóját. Előadása, különösen amikor már a jelen idő evangélikus identitásáról beszélt, meglehetősen pesszimista hangvételűre sikeredett. Ennek a véleményüknek nálam hozzáértőbb hallgatók is hangot adtak. Természetesen nem tagadva, hogy sok javítandó dolog áll még evangélikus egyházunk előtt.

Dr. Fabiny Tibor **„A kereszt teológiája”** címmel tartott előadást, úgy hogy Heidenbergi disputa előre kiosztott tételeinek közös olvasásával a hallgatóságot is aktív részvétellel készítette. Az „álbékesség” ellen írta Luther a Heidenbergi disputát. Luther a dicsőség teológusa ellen beszél. Az igazi *a kereszt teológiája*.

Dr. Hafenschner Károly előadása zárta a sorozatot. **„Van-e okunk ünnepelni?”** Tette fel a kérdést a reformáció 500 éves jubileuma kapcsán. Sok kérdés vetődik fel. Emlékezni, vagy ünnepelni? Cél, hogy *nemzetközi és ökumenikus Krisztus ünnep* legyen.

A közel három napos, tartalmas együttlétnk befejezéséként vasárnap délelőtt záró istentiszteleten vettünk részt. Ittész János ny. püspök hirdette Isten ígétét Márk ev. 8. 27-31 alapján. Az úrvacsora vétele során személyesen is átélhetjük a korábbi előadásban az úrvacsora lényegéről elhangzottak lelkünket megérintő mélységét.

Örömmel vettem részt a konferencián, mert volt alkalmam sokat tanulni, lelkileg feltöltődni. Mindenkinek jó szívvel ajánlom az ilyen alkalmakat.

Prépost Károly

Az elmúlt egyházi év kazuális alkalmai

A gyülekezet Isten családja. Jézus testvérünké lett, ezért Isten mindegyikünk mennyei Atyja. Együtt örülünk hát az örövendőzökkal, együtt hordozzuk a gyászt is. Most hálát adunk Istennek, mert örömmünkben és fájdalunkban mellettünk állt igéjével, útmutató, bátorító és vigasztaló szavával.

Nem az általunk véghezvitt igaz cselekedetekért, hanem az Ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője a Szentlélek által. Tít 3:5

A keresztség szentségében részesültek:

Vadócz Máté
Sütöri Hanna Zsófia
Karlovicz Márk
Szende Regina
Király Bertalan
Elek Réka
Folmeg Ádám Antal
Matern Réka
Varga Botond Keve
Kaifis Emma
Katona Petra
Laczi Viktória
Jurek Martin Max
Jurek Molli Mia

Fehérvárcsurgón:
Imre Zoé

Nem jó az embernek egyedül lennie, alkotok hozzáálló segítő társat – moindta az Úr. 1. Móz 2:18.

Isten áldásával megerősítette testvéreink közös életét:

Molnár Tibor és Götz Hajnalka
Sturcz Botond és Kovács Nóra
Kardos Dávid és Szabó Júlia
Magosi Bence és Bencze Veronika
Rumy Balázs és Tóth Sára
Szabó Elek és Toldi Zsuzsanna
Bajor Péter és Pöcze Noémi
Kovács László és Csitári Andrea

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak fáradságuktól, és cselekedeteik követik őket.” Jelenések Könyve 14:3

Krisztus irgalmában bízva búcsúztunk el elhunyt testvéreinktől:

Molnár Ferencné Kocsis Jolán
Báranyos Dánielné Feuerbach Margit
Bognár Jánosné Szabó Vilma
Czentár József
Végh István Károlyné Mészáros Klára
Sulyán Mihály
Ledinszki László
Reidl József

Molnár Miklósné Trenka Rozália
Bakos Dezsőné Lendvai Mária
Boros Mihály
Milics Mihály
Milics Mihályné Prack Katalin
Prack Mihály
Krecskó Gyula
Hajba Kálmánné Molnár Eszter
id. Strobl Mihály
Bognár János
Koch Mátyás
Nagy István
Waldmann Anikó Ágnes
id. Kellner László
Mescha Wilfried
Staudt István
Gulyás Józsefné Szabó Ilona
Hege Tamás Róbert
Khaut Ferencné Kiss Julianna

Passió

Ki ne látott volna már Passió játékot? Hiszen a húsvéti ünnepkörhöz hozzá tartozik, hogy megismerkedjünk Jézus szenvedéstörténetével és áldozatának nagyságával. Elgondolkodtató végignézni, nem pedig csak az evangéliumból felolvasott igét hallgatni évről évre. Mindenki máshogy látja, máshogy éli meg Jézus kálváriáját, így számunkra is más nézőpontba helyezheti.

IFI-n együtt gondolkodtunk, mi a különbség játszani vagy megnézni egy Passiót. Milyen pozitív vagy negatív szereplő bőrébe bújni. Rossz érzés volt, amikor dühödött tömegként követeltük Jézus keresztre feszítését. Jézus ellen lenni hívőként az egyik legnehezebb dolog. A keresztnél síró asszonyok eljátszása már könnyebb feladat volt, a valódi érzelmek törhettek fel belőlünk. Miután végeztünk, bent megbeszéltük saját élményeinket. „Péter” szomorúan panaszkodott, mennyire rossz volt, amikor megvádoltuk, neki pedig meg kellett tagadnia.

Teljesen új élmény volt maga a fellépés, más mint a próbák, hiszen az utóbbiak akarva-akaratlan nevetésekbe vagy nagy vitákba fulladtak. Ott és akkor a fellépésen megélhettük Isten jelenlétét, az összetartozás örömét, a közösség összekovácsolódását és az emberek áhítatos tekintetét.

Reméljük, hogy hasonló élményekben gazdagodhatunk mind mi, mind a gyülekezet.

Szeretettel: a fehérvári IFI

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

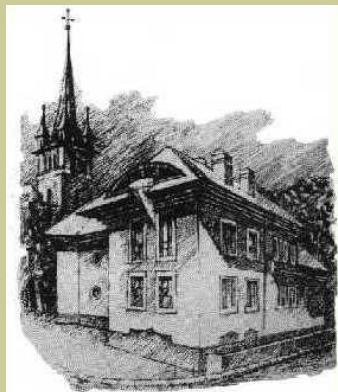
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg>

Szekesfehervari Evangélikus

Egyházközség

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1 %-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

Ünnepek, kiemelkedő alkalmak

Március 29. Virágvasárnap 9 h családi istentisztelet, 10,30 h istentisztelet

Március 30 - április 1. Nagyhétfő-nagyszerda 18 h Nagyheti igehirdetés sorozat

Április 2. Nagycsütörtök 18 h Az úrvacsora szerzésének ünnepe – istentisztelet

Április 3. Nagypéntek 10,30 h Jézus halálának emlékezete – istentisztelet

18 h Passióolvasás az énekkar és az ifjúsági kör szolgálatával

Április 4. Nagyszombat 18 h Nagyheti áhítat

23,30 h Feltámadás liturgia

Április 5. Húsvét 10:30 h Jézus feltámadásának ünnepe – istentisztelet

Április 6. Húsvéthétfő 10:30 h A hitet teremtő Jézus – istentisztelet

Április 18. szombat egyházmegyei lelkész és kántortalálkozó

Május 3. 10:30 h anyák napja, érettségizők útrabocsátó áldása az istentiszteleten

Május 9. Egyházkerületi kórustalálkozó, Szombathely

Május 14. Mennybemenetel ünnepe 10,30 h és 18 h istentisztelet

Május 24. Pünkösd 10,30 h A Szentlélek kitöltésének ünnepe - istentisztelet

Május 25. Pünkösd hétfő 10,30 h Az Egyház születése – istentisztelet

Egyházmegyei gyülekezeti találkozó, Pusztavám

Május 31. vasárnap 10,30 h Szentháromság ünnepe

Június 6. szombat 16 h – konfirmációi vizsga

Június 7. vasárnap 10,30 h – konfirmációi istentisztelet

Június 28. vasárnap – július 4. szombat – gyülekezeti hittanos tábor Nagyvelegen

Rendszeres alkalmak

Hittanórák - óvodás kortól 14 éves korig – szerda 16,30 h

Ifjúsági óra péntek 16 h

Elmaradt hittanórák – dolgozók beszélgető köre – hétfő 18 h

Énekkar – az egyházi kórusmuzsika kedvelőinek - szerda 18,30 h

Irodalmi kör – közös válogatás az irodalom gyöngyszemeiből havonta egy – csütörtök 18 h

Munkatársi megbeszélés – azoknak, akik a gyülekezet életébe aktívan be szeretnének kapcsolódni havonta egy – kedd 17 h

Gyülekezeti bibliaóra – közösen tanulmányozzuk a Bibliát és készülünk a vasárnapi istentiszteletre – kedd 16 h

Imaközösség – az imádság a közösségnek és az egyes embernek is lélegzetvétel, amelyben a Szentlélek teremt közösséget ember és Isten, ember és ember között – szerda 8,30 h

Missziói kör – családias együttlét, érdekes információk a külmiszióról, kézimunka, beszélgetés, ének – kedd 15 h

Nyugdíjas klub – életünkről őszintén – minden hó első hétfője 14 h, és hirdetés szerint

Házas Hétvége Közössége – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

Filmklub – havonta egy pénteken 18 órakor

Istentiszteletek szociális intézményekben

Aranybárka Otthon Gárdonyi - minden hó utolsó csütörtök 15 óra

SZIM Otthon Székesfehérvár, Farkasvermi út – minden hó utolsó csütörtök 10 h

Istentiszteletek a leánygyülekezetben és szórványainkban

Fehérvárcsurgón minden vasárnapon és ünnepnapok első napján 9 órakor tartunk istentiszteletet. A hónap harmadik vasárnapján családi istentisztelet úrvacsorával.

Gárdonyiban Húsvétig a Bóné Kálmán utcai református gyülekezeti házban minden hó 2. és 4. vasárnapján 9 órakor tartunk istentiszteletet. Ünnepnapokon külön megbeszélt időpontban van istentisztelet.

Sárosdon Húsvétig a református templomban minden hó 2. vasárnapján 15 órakor tartunk istentiszteletet. Húsvét után ugyanezen a vasárnapokon 16 órakor találkozunk. Ünnepnapon külön megbeszélt időpontban van istentisztelet.